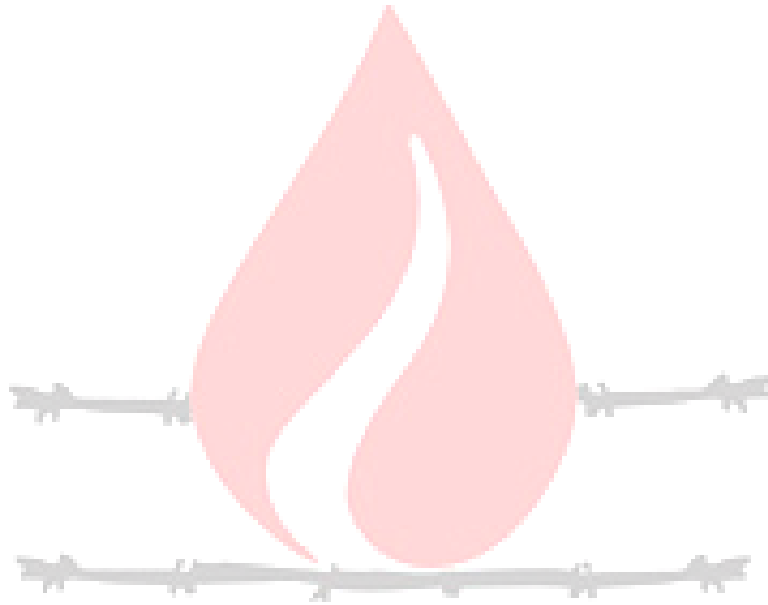
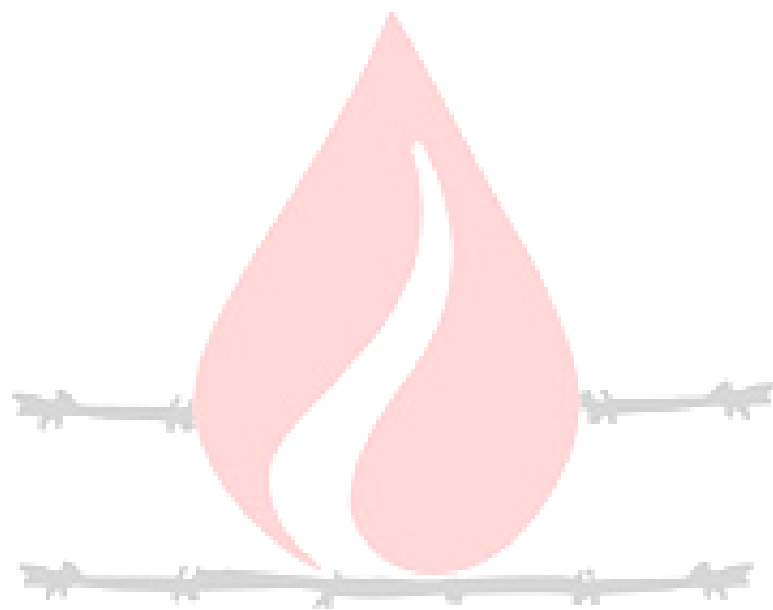

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
آذر و دی ماه ۱۳۹۹
Organization for Defending Victims
of Violence

نگاهی به کارنامه حقوق بشری عربستان سعودی، بحرین و امارات متحده عربی (۱۸)
گزارش راهبردی ۹۹/۱۳۴

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

درآمد

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای عربستان سعودی، بحرین و امارات متحده عربی و موارد نقض حقوق بشر از سوی این دولت‌ها در سایر کشورهای منطقه، در آذرماه و دی‌ماه ۱۳۹۹، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار به دست‌آمده از سازمان‌های حقوق بشری مردم‌نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی^۱، مورد بررسی قرار گرفته است. محورهای مهم این بررسی به صورت خلاصه به شرح زیر است:

الف) موارد نقض حقوق بشر در عربستان سعودی، بحرین و امارات متحده عربی

*عربستان سعودی

۱- انتشار گزارش از سوی خبرگزاری آناتولی، در روز پنج‌شنبه ۱۱ دی‌ماه ۱۳۹۹، در خصوص اقدام عربستان سعودی به محکوم کردن یک روحانی به تحمل ۴ سال حبس. محورهای مهم این بررسی به صورت خلاصه به شرح زیر است:

الف) اقدام نهاد زندانیان عقیدتی - سیاسی - که در زمینه دفاع از حقوق زندانیان در عربستان سعودی فعالیت می‌کند - به اعلام خبری در حساب کاربری خود در توئیتر، مبنی بر اقدام دادگاه کیفری ریاض به محکوم کردن یوسف الاحمد، روحانی و اندیشمند دینی، به تحمل ۴ سال حبس در زندان و ممنوعیت خروج از کشور به مدت ۴ سال، پس از آزادی؛

^۱دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل (Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights (OHCHR)؛ پایگاه خبری سازمان ملل (UN News)؛ سازمان دیده‌بان حقوق بشر (Human Rights Watch)؛ پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور (Middle East Monitor (MEMO)؛ روزنامه ایندپندنت (Independent)؛ شبکه خبری الجزیره (Aljazeera)؛ مرکز حقوق بشر خلیج (فارس) (Gulf Centre for Human Rights (GCHR)؛ مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین (Americans for Democracy and Human Rights in Bahrain (ADHRB)؛ کارزار بین‌المللی برای آزادی در امارات متحده عربی (International Campaign for Freedom in the United Arab Emirates (ICFUAE)؛ مؤسسه بحرین برای حقوق و دموکراسی (Bahrain Institute for Rights and Democracy (BIRD)؛ سازمان اروپایی - سعودی برای حقوق بشر (European-Saudi Organization for Human Rights (ESOHR)؛ سازمان عفو بین‌الملل (Amnesty International)؛ خبرگزاری آناتولی (Anadolu Agency) و شبکه خبری یورونیوز (Euronews).

ب) اشاره به محکوم شدن این روحانی به تحمل حبس به اتهام شرکت در یک نمایشگاه کتاب و یک برنامه تلویزیونی پیرامون زندانیان عقیدتی: گفتنی است که دوره بازداشت الاحمد نیز در مدت زمان محکومیت او محاسبه شده است و بر این اساس وی در ماه سپتامبر سال ۲۰۲۱ میلادی از زندان آزاد خواهد شد؛

ج) اشاره به بازداشت یوسف الاحمد در سال ۲۰۱۷ میلادی به بهانه تحریک افکار عمومی بر ضد حکومت و انجام فعالیت‌های تروریستی؛

د) این در حالی است که تاکنون مقامات عربستان سعودی پیرامون این موضوع هیچ اطلاعیه‌ای منتشر نکرده‌اند؛

۲- انتشار گزارش از سوی سازمان اروپایی - سعودی برای حقوق بشر^۳، در روز چهارشنبه ۲۶ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص صدور حکم اعدام تعزیری از سوی دستگاه قضایی افراط‌گرای سعودی برای علی الربیعی بر مبنای اتهاماتی چون مشارکت در تظاهرات. موارد مهم این گزارش عبارت‌اند از:

الف) استفاده بی‌رحمانه و ناعادلانه متداوم پادشاهی عربستان سعودی از مجازات اعدام و اقدام دیوان‌عالی این کشور به تصویب حکم اعدام تعزیری برای علی حسن الربیعی^۴ که به این معنا است که احتمال اجرای حکم او در هر زمان امکان‌پذیر است و می‌تواند هر آن اعدام شود؛

ب) اشاره به امکان‌ناپذیری ارائه درخواست تجدیدنظر از سوی این متهم برای حکم خود، بر اساس قوانین رسمی عربستان و وابسته بودن حیات وی به تنها امضاء ملک سلمان یا نماینده او: گفتنی است که علی الربیعی در سال ۱۹۷۹ میلادی به دنیا آمده، ازدواج کرده و یک فرزند دارد و تاکنون سه تن دیگر از اعضای خانواده او توسط حکومت سعودی کشته شده‌اند و در صورت اجرای این حکم، وی نفر چهارم به شمار می‌آید؛

^۲ گزارش خبرگزاری آناتولی. قابل‌بازیابی در لینک:

<https://b2n.ir/345728>

^۳ European-Saudi Organization for Human Rights (ESOHR)

^۴ Ali Hassan Al Rabie

ج) اشاره به دستگیری الربیعی، در روز ۹ دسامبر سال ۲۰۱۳ میلادی، به هنگام ملاقات با دو برادر خود، احمد و حسین الربیعی، که هر دوی آنها به همراه ۳۵ تن دیگر در آوریل سال ۲۰۱۹ میلادی اعدام شدند؛

د) اشاره به اعدام دو برادر وی پس از قرار گرفتن آنها در معرض محاکمه‌های ناعادلانه، فاقد ابتدایی‌ترین موازین عدالت، همچنین اقدام قضات به نادیده گرفتن شکایت‌های قربانیان در زمینه قرار گرفتن در معرض شکنجه سیستماتیک و دیگر روش‌های تهدید و سوءرفتار از سوی بازجویان مباحث (پلیس امنیتی) در راستای ناگزیر کردن آنها به اظهار اعتراف‌های خاص: گفتنی است که در میان اعدام‌شدگان ۶ نفر در زمان کودکی متهم شده بودند؛

ه) اشاره به مواجهه علی الربیعی از زمان دستگیری با شرایط دهشت‌بار، از جمله حبس انفرادی برای مدت ۶ ماه، قرار گرفتن در معرض شکنجه سیستماتیک که امری رایج در زندان‌های سیاسی سعودی به شمار می‌آید، محرومیت از خواب برای روزهای متوالی، محرومیت از حمام و بهداشت شخصی برای مدت زمان طولانی، محرومیت از برخورداری از وکیل و عدم ارتباط با اعضاء خانواده، همچنین ناگزیر شدن به امضاء اعتراف‌های اجباری و مورد تهدید قرار گرفتن از سوی بازجویان که در صورت عدم امضاء این اعتراف‌ها در سلول انفرادی باقیمانده و از ملاقات با پسر خود محروم می‌شود؛

و) اشاره به اقدام دادگاه کیفری ویژه به نادیده گرفتن شکایات او خطاب به قضات در خصوص موارد نقض به وقوع پیوسته در قبال وی، تأیید اعتراف‌های گرفته شده تحت شکنجه و سرانجام صدور حکم ناعادلانه اعدام تعزیری؛

ز) اشاره به اقدام مقام‌های سعودی به کشتن الثامر^۵، برادر سوم علی الربیعی، در سن ۱۷ سالگی، به همراه چهار تن دیگر در جریان یورش به شهر عوامیه، در روز ۲۰ دسامبر سال ۲۰۱۴ میلادی: گفتنی است که وی در حال رانندگی بود که با گلوله نیروهای امنیتی از خودرویی ضدگلوله کشته شد و سخنگوی امنیتی وزارت کشور در آن زمان، در اظهارات

⁵ Thamer

خود، به کشتن یک کودک اشاره‌ای نکرده و تنها اعلام نمود که نیروهای امنیتی ۴ تروریست را به قتل رساندند؛

ح) اشاره به متهم شدن علی الربیعی به مشارکت در تظاهرات، مشارکت در مراسم تشییع پسرخاله خود، خالد اللباد^۶ که حکومت عربستان سعودی به قتل رساند، تکرار شعار «مجازات برای شلیک‌کنندگان»، در اختیار داشتن کلاشنیکف و مشارکت در آتش زدن پاسگاه پلیس عوامیه: گفتنی است که مقام‌های سعودی مدارک و شواهدی برای این موارد اتهامی ارائه ندادند و الربیعی نیز در دادگاه به غیرواقعی بودن این اتهامات به استثنای مشارکت در مراسم تشییع و شعار دادن شهادت داد؛

ط) اشاره به افزایش قابل توجه میزان اجرای مجازات اعدام از زمان روی کار آمدن ملک سلمان در سال ۲۰۱۵ میلادی: گفتنی است که بر اساس آمار این نهاد حقوق بشری، تا ماه اکتبر سال ۲۰۲۰ میلادی، ۷۹۴ تن در این کشور اعدام شدند، که ۵۱ درصد از آن‌ها در مورد جرائم غیرجدی و برخی از آن‌ها در مورد فعالیت‌های قانونی و مشروع صادر شده‌اند؛

ی) اشاره به اتکای حکومت عربستان سعودی به ادراکات افراط‌گرایانه از قوانین در راستای مشروع جلوه دادن احکام غیرعادلانه خود، پس از نقض تمامی حقوق بنیادین زندانی؛

ک) اشاره به سیاسی بودن محض حکم ناعادلانه صادر شده علیه علی الربیعی و عدم ارتباط آن به اتهامات جدی واقعی و این‌که افراط‌گرایی قوه قضائیه سعودی و فقدان استقلال و شرایط محاکمه‌های ناعادلانه آن حاکی از تأیید بی‌رحمی بی‌سابقه‌ای است که در دوران حکومت ملک سلمان و پسرش به وقوع می‌پیوندد؛

۳- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور، در روز سه‌شنبه ۲۵ آذرماه ۱۳۹۹، به نقل از سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در خصوص اقدام عربستان به حبس صدها مهاجر آفریقایی در شرایط دهشت‌بار. نکات مهم این گزارش عبارت است از:

⁶ Khalid al-Labad

^۷ گزارش سازمان اروپایی - سعودی برای حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.esohr.org/en/?p=3164>

الف) اقدام حکومت عربستان سعودی به حبس صدها مهاجر آفریقایی عمدتاً اتیوپیایی تبار در شرایط بسیار غیربهداشتی و دهشت‌بار، همچنین قرار دادن آن‌ها در معرض شکنجه و ضرب و شتم، به طوری که از ماه اکتبر سال ۲۰۲۰ میلادی تاکنون، دست‌کم سه تن از آن‌ها جان خود را از دست داده‌اند؛

ب) اشاره به مصاحبه سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در ماه گذشته، با ۷ اتیوپیایی که اکنون در حبس به سر می‌برند و دو هندی‌تبار که به تازگی از کشور اخراج شده‌اند و اظهارات تمامی آن‌ها حاکی از آن است که این افراد به همراه تا ۳۵۰ نفر دیگر در اتاق‌های کوچک نگاه داشته می‌شدند؛

ج) اشاره به قرار گرفتن آن‌ها در معرض شکنجه و ضرب و شتم و عدم اقدام مقام‌های زندان به اتخاذ تدابیری در راستای کاهش شیوع بیماری کووید - ۱۹، درحالی که برخی از زندانیان نشانه‌های این بیماری را از خود بروز می‌دادند؛

د) اشاره به فیلم ویدئویی منتشرشده به همراه این گزارش، که نشان می‌دهد که ده‌ها تن از این مهاجران در فضایی بسیار کوچک در کنار یکدیگر خوابیده‌اند که به نظر می‌رسد در سرویس‌های بهداشتی و یا در کنار انبوهی از مواد زائد باشند؛

ه) اشاره به اظهارات نادیا هاردمن^۸، پژوهشگر حقوق پناهندگان و مهاجران در سازمان دیده‌بان حقوق بشر، مبنی بر به شمار آمدن عربستان سعودی به‌عنوان یکی از ثروتمندترین کشورهای جهان که بهانه‌ای برای حبس مهاجران در شرایط دهشت‌بار مذکور، به‌ویژه در میانه شیوع ویروس کرونا ندارد؛

و) اشاره به پناه آوردن این مهاجران از کشورهای آفریقایی و آسیایی، عمدتاً از کشور اتیوپی به عربستان برای یافتن شغل و دستگیری آن‌ها از سوی مقام‌های عربستان به دلیل عدم برخورداری از اجازه اقامت معتبر و حبس آن‌ها تا زمان اخراج‌شان؛

ز) گفتنی است که بر اساس آخرین آمار رسمی دولت عربستان در سال ۲۰۱۸ میلادی، کارگران خارجی که ستون اقتصادی کشورهای حوزه خلیج (فارس) به شمار می‌آیند،

⁸ Nadia Hardman

حدود ۱۲,۶ میلیون از کل جمعیت ۳۳,۴ میلیونی این کشور را تشکیل می‌دهند و چندین میلیون تن دیگر نیز به‌طور غیرقانونی در این کشور زندگی می‌کنند؛

۴- انتشار گزارش از سوی دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل، در روز پنج‌شنبه ۲۰ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص ابراز نگرانی کارشناسان سازمان ملل در زمینه محاکمه لوجین الهذلول و درخواست جهت آزادی بی‌درنگ وی. نکات مهم گزارش به شرح زیر است:

الف) ابراز نگرانی کارشناسان حقوق بشر سازمان ملل در زمینه فرآیند محاکمه لوجین الهذلول، مدافع حقوق زنان، در روز پنج‌شنبه ۲۰ آذرماه، در دادگاه کیفری ویژه و درخواست جهت آزادی بی‌درنگ او و لغو اتهامات ساختگی علیه وی؛

ب) اشاره به نقش اساسی خانم الهذلول در جنبش رفع ممنوعیت از حق راندگی برای زنان و پایان دادن به قوانین قیومیت مردسالارانه و زندانی شدن او در ماه مه سال ۲۰۱۸ میلادی به دلیل اتهامات مربوط به امنیت ملی؛

ج) اشاره به اظهارات الیزابت برودریک^{۱۰}، رئیس کارگروه تبعیض علیه زنان و دختران سازمان ملل، مبنی بر ابراز نگرانی شدید در زمینه مورد محاکمه قرار گرفتن خانم الهذلول - محبوس به مدت بیش از ۲ سال به دلیل اتهامات ساختگی - از سوی دادگاه ویژه تروریسم، تنها به دلیل بهره‌مندی از حقوق بنیادین خود در زمینه آزادی بیان و مشارکت در اجتماعات و تجمعات مسالمت‌آمیز؛

د) اشاره به درخواست مجدد از حکومت عربستان سعودی جهت آزاد کردن خانم الهذلول، مدافع حقوق زنان که در زمینه پیشبرد حقوق زنان در کشوری که تبعیض جنسیتی و کلیشه‌سازی، عمیقاً در تاروپود جامعه آن ریشه دوانیده، نقش بسیار مؤثری را ایفا کرده است؛

^۹ گزارش پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.middleeastmonitor.com/20201215-saudis-detain-hundreds-of-african-migrants-in-squalid-conditions-hrw-says>

¹⁰ Elizabeth Broderick

ه) اشاره متهم شدن خانم الهذلول به بند ششم قانون مبارزه با جرائم سایبری که برای تولید و نشر محتوای خلاف نظم عمومی، ارزش‌های دینی، اخلاق عمومی و زندگی شخصی مجازات در نظر می‌گیرد: این در حالی است مقام‌های حکومت اتهامات علیه خانم الهذلول و دیگر متهمان را بر اساس مواردی چون، ارتباط با افراد و نهادهای متخاصم با پادشاه، همکاری با روزنامه‌نگاران و نهادهای مطبوعاتی متخاصم با حکومت، حمایت مالی از مخالفان خارجی و به خدمت گرفتن افراد یا استفاده از اطلاعات مخرب برای امنیت پادشاهی عربستان، توجیه کرده‌اند؛

و) یادآوری کردن ملاقات خانم الهذلول با کمیته رفع تبعیض علیه زنان سازمان ملل در ماه فوریه سال ۲۰۱۸ میلادی، باهدف به مشارکت گذاردن مشاهدات خود از وضعیت حقوق زنان در عربستان سعودی؛

ز) خاطرنشان کردن نخستین مسئولیت و وظیفه دولت عربستان سعودی، مبنی بر حمایت، ارتقاء و اجرای تمامی ابعاد حقوق بشر و آزادی‌های بنیادین و ضرورت عدم اقدام آن به چشم‌پوشی از حبس خودسرانه و اتهام شکنجه علیه زنی که تنها دلیل حبس وی پیشبرد حقوق زنان بوده است؛

ح) اشاره به فراهم نیامدن امکان لازم برای خانم الهذلول در دوران حبس جهت برقراری تماس منظم با خانواده خود، لغو مکرر محاکمه‌های وی و یا تعیین زمان برای برگزاری مجدد آن‌ها تنها از ۲۴ ساعت پیش، که زمان لازم برای آماده کردن دفاعیات را در اختیار وی قرار نمی‌داده است؛

ط) اشاره به اقدام او در پایان ماه اکتبر سال ۲۰۲۰ میلادی، به آغاز اعتصاب غذا در اعتراض به شرایط حبس خود و ناگزیر شدن او به قطع اعتصاب خود در اواسط ماه نوامبر، در پی اعمال فشارهای متداوم از سوی مقام‌های زندان که بر اساس گزارش‌های دریافتی هر دو ساعت وی را از خواب بیدار می‌کردند، تا او را از لحاظ روانی تحت فشار قرار دهند؛

ی) اشاره به بهت‌آور و ریاکارانه بودن اقدام‌های اخیر حکومت در راستای افزودن متمم‌هایی جهت اصلاح قوانین تبعیض‌آمیز و درعین حال نقض حقوق مدافعان حقوق

زنان، ضمن تأکید بر ناکافی بودن تصویب قوانین در شرایطی که حقوق بشر بنیادین در عمل و به‌طور متداوم مورد نقض قرار می‌گیرد؛

ک) اشاره به درخواست از حکومت عربستان جهت پایان دادن به حبس خانم الهذلول و دیگر مدافعان حقوق زنان و اجرای تحقیقات بی‌طرفانه و مستقل در زمینه دعاوی مربوط به قرار گرفتن زندانیان در معرض شکنجه به هنگام حبس، ضمن تأکید بر این امر که دفاع از حقوق بشر را هرگز نمی‌توان تهدیدی برای امنیت ملی به شمار آورد^{۱۱}؛

م) گفتنی است که رسانه‌های عربستان سعودی روز دوشنبه ۸ دی‌ماه، خبر دادند که لجین الهذلول، از سوی دادگاه ویژه ضد تروریسم به پنج سال و هشت ماه زندان محکوم شده است. خانم الهذلول بیش از دو سال است که در بازداشت به سر می‌برد و رسانه‌های سعودی گفته‌اند که بر اساس حکم دادگاه، زمان بازداشت موقت وی نیز در این حکم در نظر گرفته شده است؛

ن) این در حالی است که کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد، در روز دوشنبه ۸ دی‌ماه، در حساب توئیتر خود اعلام کرد: «حکم دادگاه عربستان سعودی علیه لجین الهذلول فعال حقوق زنان در این کشور را محکوم می‌کنیم. مقامات عربستان سعودی باید الهذلول را که امروز به ۵ سال و ۸ ماه زندان محکوم شده است، بی‌درنگ آزاد کنند.»

س) سازمان عفو بین‌الملل نیز با صدور بیانیه‌ای، در روز دوشنبه ۸ دی‌ماه، این حکم را حاکی از بی‌رحمی مقام‌های سعودی در قبال یکی از شجاع‌ترین زنان دانست که با شهادت درباره آرزوهای خود در مورد عربستانی بهتر سخن گفته است.

*بحرین

۱- انتشار گزارش از سوی مؤسسه بحرین برای حقوق و دموکراسی^{۱۲}، در روز دوشنبه اول دی‌ماه ۱۳۹۹، در خصوص درخواست نماینده پارلمان بریتانیا از وزیر امور خارجه این

^{۱۱}گزارش دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=26593&LangID=E>

^{۱۲} Bahrain Institute for Rights and Democracy (BIRD)

کشور جهت اقدام در راستای پایان دادن به بی‌اعتنایی پزشکی در قبال زندانیان سرشناس سیاسی در بحرین. نکات مهم گزارش به شرح زیر است:

الف) ارسال نامه از سوی برندن اوهارا^{۱۳}، رئیس گروه فرا حزبی دموکراسی و حقوق بشر پارلمان بریتانیا، به دامینیک راب، وزیر امور خارجه این کشور، مبنی بر درخواست از او جهت مداخله در زمینه وضعیت ۳ زندانی سرشناس سیاسی مواجه با بی‌اعتنایی‌های متداوم پزشکی در زندان جو در بحرین، در راستای حصول اطمینان از فراهم آمدن مراقبت‌های پزشکی کافی از آن‌ها و تضمین آزادی‌شان؛

ب) به شمار آوردن دکتر عبدالجلیل السینگیس^{۱۴} (۵۸ ساله)، شیخ محمد حبیب الموقداد^{۱۵} (۵۸ ساله) و حسن مُشیمه^{۱۶} (۷۲ ساله) به‌عنوان شخصیت‌های برجسته در میان مخالفان سیاسی حکومت و محکوم به گذراندن حبس‌های طولانی‌مدت پس از محکومیت به دلیل نقش‌شان در اعتراضات بهار عربی، در سال ۲۰۱۱ میلادی در این کشور؛

ج) اشاره به ابتلای هر ۳ زندانی به شماری از بیماری‌های مزمن و تداوم رنج کشیدن‌شان به دلیل جراحات وارد آمده بر اثر قرار گرفتن در معرض شکنجه در سال ۲۰۱۱ میلادی؛

د) تأکید بر به مخاطره افتادن جان این ۳ زندانی بر اثر قرار گرفتن در معرض سال‌ها بی‌اعتنایی پزشکی از سوی مقام‌های زندان که با شیوع بیماری کووید - ۱۹ این خطر

افزایش نیز یافته است؛

ه) اشاره به نیاز شیخ الموقداد، شهروند دو تابعیتی سوئدی - بحرینی، رهبر مخالفان و شخصیت مذهبی و محکوم به تحمل چندین بار حبس ابد، به انجام عمل‌های جراحی

پزشکی مختلف و درعین‌حال منجر شدن تداوم اقدام مقام‌های زندان در زمینه به‌تأخیر انداختن این جراحی‌ها، به رنج و درد متداوم وی به‌طوری‌که در برخی مواقع توانایی

حرکت کردن را از دست می‌دهد؛

¹³ Brendan O'Hara

¹⁴ Abduljalil ALSingace

¹⁵ Sheikh Mohammed Habib AlMuqdad

¹⁶ Hassan Mushaima

و) اشاره به ابتلای دکتر السینگیس، استاد دانشگاه، وبلاگ‌نویس و سخنگوی سابق گروه مخالف الحق، به بیماری‌های مختلف و بااین‌حال، اقدام مقام‌های زندان به محروم کردن متداوم او از ملاقات با متخصصان پزشکی به دلیل امتناع وی از پوشیدن دستبند و پابند که متناقض با حقوق بین‌الملل است؛

ز) اشاره به شرایط مشابه آقای مشیمه، رهبر سابق الحق و اقدام مقام‌های زندان به محروم کردن متداوم او از ملاقات با متخصصان پزشکی به دلیل امتناع وی از پوشیدن دستبند و پابند تحقیرآمیز که متناقض با مقررات ماندا (حداقل مقررات معیار برای رفتار با زندانیان) است؛

ح) اشاره به مطرح شدن متداوم این موضوع با دولت بریتانیا از زمان حبس این افراد در سال ۲۰۱۱ میلادی و محکومیت پرونده آن‌ها موسوم به «پرونده فعالان سرشناس» از سوی دولت در سال ۲۰۱۲ میلادی، با توجه به گزارش‌های به رسمیت شناخته شده از سوی کمیسیون مستقل تحقیقات بحرین، مبنی بر قرار گرفتن این زندانیان در معرض شکنجه، محرومیت آن‌ها از دسترسی به مشاوره حقوقی و ناگزیر شدن‌شان به ارائه اعتراف‌های اجباری؛

ط) اشاره به اقدام این نهاد حقوق بشری به همراه سازمان دیده‌بان حقوق بشر و ۱۹ سازمان مردم‌نهاد دیگر به درخواست از حکومت بحرین جهت آزاد کردن مدافعان حقوق بشر، فعالان مخالف، روزنامه‌نگاران و تمامی زندانیان محبوس شده تنها به دلیل بهره‌مندی صلح‌آمیز از حقوق خود و با توجه به ناکارآمدی دولت این کشور در زمینه فراهم آوردن مراقبت‌های پزشکی کافی و در قبال مخاطرات ایجاد شده در پی شیوع بیماری کووید-۱۹؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت Organization for Defending Victims of Violence

۲- انتشار گزارش از سوی مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین^{۱۸}، در روز چهارشنبه ۲۶ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص درخواست ۱۸ نهاد حقوق بشری از جوزف بایدن، رئیس‌جمهور منتخب ایالات متحده آمریکا، جهت حصول اطمینان از اولویت

^{۱۷} گزارش مؤسسه بحرین برای حقوق و دموکراسی. قابل بازیابی در لینک:

<http://birdbh.org/2020/12/mp-demands-foreign-secretary-acts-to-end-medical-neglect-of-prominent-political-prisoners-in-bahrain>

^{۱۸} Americans for Democracy and Human Rights (ADHRB)

یافتن مجدد دموکراسی و حقوق بشر در سیاست خارجی این کشور در قبال بحرین. نکات مهم گزارش به شرح زیر است:

الف) اقدام ۱۸ نهاد حقوق بشری، از جمله مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین، مؤسسه بحرین برای حقوق و دموکراسی^{۱۹} و خانه آزادی^{۲۰} به ارسال نامه مشترک خطاب به جوزف بایدن، رئیس‌جمهور منتخب ایالات متحده، مبنی بر تبریک گفتن برای انتخاب او و درخواست از وی جهت تضمین اولویت بخشیدن به دموکراسی و حقوق بشر در سیاست خارجی آمریکا در قبال بحرین، در میانه وخامت وضعیت سیاسی در این کشور؛

ب) اشاره به حملات سیستمیک به مدافعان حقوق بشر که از زمان اقدام حکومت بحرین به غیرقانونی اعلام کردن تمامی احزاب مخالف سیاسی در این کشور در سال ۲۰۱۷ میلادی، رو به وخامت نهاده است؛

ج) اشاره به پرونده‌های رهبران مخالف و مدافعان حقوق بشر ناعادلانه محبوس شده، محکوم به تحمل حبس‌های طولانی مدت در زندان‌های انباشته از جمعیت و غیربهداشتی، در معرض اعمال شکنجه و سوءرفتار و محروم از دریافت مراقبت‌های پزشکی مناسب؛

د) اشاره به افزایش میزان آسیب‌پذیری رهبران سیاسی سالمند مبتلا به بیماری‌های زمینه‌ای، از جمله حسن قُشیمه^{۲۱} رهبر مخالفان سیاسی، در میانه شیوع ویروس کرونا؛

ه) اشاره به مستندسازی سرکوب آزادی‌های مدنی و مطبوعاتی، با توجه به بهره‌برداری حکومت از قانون سرکوبگر جرائم سایبری در راستای هدف قرار دادن شخصیت‌های جامعه مدنی؛

و) اشاره به دستگیری، حبس یا مورد پیگرد پیگرد قانونی قرار دادن دست‌کم ۱۲ تن از شهروندان این کشور، از ماه ژوئن سال ۲۰۱۸ تا ماه مه سال ۲۰۱۹ میلادی، برای فعالیت‌های مجازی خود، از جمله دنبال کردن حساب‌های کاربری که از نگاه حکومت بدخواهانه و مخرب به شمار می‌آیند؛

¹⁹ Bahrain Institute for Rights and Democracy (BIRD)

²⁰ Freedom House

²¹ Hasan Mushaima

ز) اشاره به افزایش میزان حبس‌های خودسرانه از زمان آغاز بیماری همه‌گیر کووید - ۱۹ که در این زمینه دولت هرگونه انتقاد از سیاست‌های خود را غیرقانونی اعلام کرده است؛

ح) اشاره به مواجهه حتی زندانیان سیاسی با آزار و اذیت، در صورت انتقاد از تدابیر ناکافی دولت در زمینه تحدید شیوع این بیماری در زندان، همچون محمود الجزیری^{۲۲} که پس از انتقاد از حکومت به سلول انفرادی انتقال یافت؛

ط) اشاره به افزایش میزان استفاده حکومت از مجازات اعدام در این کشور در حالی که ۲۷ تن هم‌اکنون محکوم به اعدام هستند و ۲۵ تن از آن‌ها در معرض اجرای قریب‌الوقوع حکم خود قرار دارند: این در حالی است که نزدیک به نیمی از آن‌ها بر اساس اعترافات اجباری تحت شکنجه محکوم شده‌اند، که از آخرین موارد آن‌ها می‌توان به پرونده‌های محمد رمضان و حسین موسی اشاره کرد؛

ی) اشاره به درخواست امضاءکنندگان این نامه جهت آزاد کردن شخصیت‌های مخالف سیاسی که تنها برای بهره‌مندی صلح‌آمیز از حق آزادی تشکیل اجتماعات و تجمعات محبوس شده‌اند؛

ک) اشاره به درخواست جهت حصول اطمینان از جبران خسارات و زیان‌های قربانیان موارد نقض حقوق بشر، لغو ممنوعیت فعالیت گروه‌های مخالف، اعمال شرایط حقوق بشر در زمینه فروش هرگونه سلاح یا حمایت نظامی از بحرین، همچنین ابرار تمایل در زمینه تغییر محل استقرار ناوگان پنج دریایی ایالات متحده در صورت پافشاری حکومت بحرین بر تداوم نقض حقوق بشر و اعمال تحریم‌های مبتنی بر قانون ماگنیتسکی علیه مقام‌های بحرینی مرتکب جرائم حقوق بشری^{۲۳}.

²² Mahmoud Al-Jaziri

²³ گزارش مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.adhrb.org/2020/12/18-rights-groups-urge-us-president-elect-joseph-biden>

*امارات متحده عربی

۱- انتشار گزارش از سوی کارزار بین‌المللی برای آزادی در امارات متحده عربی^{۲۴}، در روز چهارشنبه ۳ دی‌ماه ۱۳۹۹، در خصوص ناکارآمدی حکومت امارات متحده عربی در زمینه آزاد کردن زندانیان سیاسی به هنگام به پایان رسیدن زمان حبس‌شان، مبنی بر:

الف) قرار داشتن دست‌کم ۱۴ تن در معرض حبس بی‌پایان در سراسر امارات متحده عربی و نگاه داشته شدن این افراد در شرایطی غالباً غیرانسانی و فراتر از زمان تعیین شده در محکومیت‌شان که نقض موازین بین‌المللی در زمینه حبس به شمار می‌آید؛

ب) اشاره به محکومیت بسیاری از این زندانیان در پی محاکمه‌های به شدت ناعادلانه که نماد بی‌عدالتی‌های سیستمیک در این کشور است؛

ج) اشاره به ناکارآمدی متداوم حکومت امارات متحده عربی در زمینه آزاد کردن زندانیان سیاسی در زمان به پایان رسیدن محکومیت‌شان و قرار گرفتن آن‌ها در معرض حبس‌های بی‌پایان، بر اساس قانون ضدتروریسم بی‌رحمانه این کشور که با استفاده از معیارهای مبهم، زندانیان سیاسی را ناگزیر به ماندن در «مراکز مناصحه» (مشاوره) پس از خاتمه یافتن زمان محکومیت‌شان می‌کند؛

د) اشاره به بهره‌برداری مقام‌های امارات از این مراکز در ظاهر برای «ارشاد و اصلاح» زندانیان مرتکب به جرائم تروریستی و در حقیقت به‌عنوان ابزاری سیاسی در راستای خاموش کردن صدای مخالفان، به این بهانه که این زندانیان تهدیدی برای حکومت و جامعه به شمار می‌آیند؛

ه) اشاره به احتمال نگاه داشته شدن ۱۲ تن از این زندانیان در مرکز مناصحه مستقر در زندان الرزین: این در حالی است بر اساس گزارش‌های دریافتی زندانیان در این زندان در شرایط غیرانسانی زندگی کرده و از سوی مأموران زندان در معرض اعمال شکنجه و دیگر اشکال سوءرفتار قرار می‌گیرند، همچنین به نظر می‌رسد که شرایط مراکز مناصحه نیز تفاوت چندانی با زندان‌هایی که در آن مستقر شده‌اند، نداشته باشد؛

²⁴ International Campaign for Freedom in the United Arab Emirates (ICFUAЕ)

و) اشاره به ناکارآمدی حکومت امارات متحده عربی در آزاد کردن مریم البلوشی^{۲۵} و امینه العبدلی^{۲۶}، زندانیان عقیدتی - سیاسی در ماه گذشته که در حال حاضر گمان می‌رود که به‌طور نامحدود محبوس شده باشند، با این تفاوت که به جای انتقال به مرکز مشاوره هر دو همچنان در زندان بدنام الوثبه نگاه داشته شده‌اند؛

ز) اشاره به گزارش‌های دریافتی در زمینه متحمل شدن آسیب‌های جسمی و روحی از سوی این دو زن زندانی در مدت زمان حبس‌شان، با توجه به ناکارآمدی مقام‌های اماراتی در زمینه فراهم آوردن حمایت‌های بشردوستانه لازم از آن‌ها؛

ح) اشاره به متناقض بودن حبس بی‌پایان زندانیان نه‌تنها با موازین و معیارهای بین‌المللی، بلکه با قوانین داخلی امارات متحده عربی در این زمینه، با توجه به منتج شدن این محکومیت‌ها از ناکامی مقام‌های این کشور در زمینه رعایت مسئولیت خود بر اساس قانون اساسی در راستای بهره‌مند ساختن متهمان از حق محاکمه عادلانه و دسترسی به مشاوره حقوقی؛

ط) اشاره به درخواست این نهاد حقوق بشری، از دولت امارات متحده عربی، در آستانه ورود به سال جدید میلادی، جهت پایان دادن به روند حبس بی‌پایان زندانیان، آزاد کردن بی‌درنگ تمامی زندانیان سیاسی که بیش از مدت زمان محکومیت‌شان در حبس باقی مانده‌اند، همچنین بهبود معیارهای حبس زندانیان و خاتمه بخشیدن به اعمال شکنجه در تمامی زندان‌های این کشور^{۲۷}؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims

۲- انتشار گزارش از سوی کارزار بین‌المللی برای آزادی در امارات متحده عربی، در روز یکشنبه ۳۰ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص قصد امارات متحده عربی به آغاز طرح ملی حقوق بشر^{۲۸} در میانه وجود موارد جدی نقض حقوق بشر در این کشور. نکات محوری این گزارش عبارت‌اند از:

²⁵ Maryam al-Balushi

²⁶ Amina al-Abdouli

²⁷ گزارش کارزار بین‌المللی برای آزادی در امارات متحده عربی. قابل‌بازرسی در لینک:

<http://icfuae.org.uk/press-releases/uae-fails-release-political-prisoners-when-their-sentences-end>

²⁸ National Human Rights Plan

الف) اظهارات انور قرقاش، وزیر مشاور در امور خارجه امارات متحده عربی، در زمینه قصد حکومت جهت آغاز طرح ملی حقوق بشر کشور که به گفته این مقام اماراتی موجب تحکیم نظام قانون‌گذاری و ارتقاء حقوق مدنی و سیاسی می‌شود؛

ب) اشاره به مورد توجه قرار نگرستن مستقیم بزرگ‌ترین مانع بر سر راه سوابق حقوق بشری این کشور - تعداد زندانیان عقیدتی - سیاسی که ناعادلانه در شرایطی دهشت‌بار حبس شده‌اند؛

ج) اشاره به پرونده‌های مدافعان حقوق بشری چون، احمد منصور، ناصر بن غیث و محمد الرکن که تلاش‌هایشان در راستای ارتقاء اصلاحات دموکراتیک در کشور منجر به محکومیت‌شان به تحمل حبس‌های ۱۰ ساله، همراه با قرار گرفتن در معرض شکنجه و سوءرفتار در این مدت شده است؛

د) اشاره به ناکامی بیانیه انور قرقاش در پرداختن به عیوب مهم نظام‌های حقوقی و سیاسی امارات متحده عربی، از جمله اجرای قوانین مبهم جرائم سایبری و ضد تروریسم که در راستای سرکوب جامعه مدنی و محکومیت احمد منصور، ناصر بن غیث و محمد الرکن، به همراه بسیاری دیگر از وکلا، فعالان سیاسی، روزنامه‌نگاران و دانشگاهیان منتقد رژیم در فضای مجازی مورد استفاده قرار گرفته است؛

ه) تأکید بر ضرورت اقدام امارات متحده عربی به پرداختن به قوانین بی‌رحمانه خود که موجب محرومیت مخالفان صلح‌طلب از آزادی و ناگزیر شدن‌شان به تحمل محکومیت‌های طولانی مدت شده است، در صورت تمایل حکومت این کشور به انجام اقدامات صادقانه در راستای بهبود سوابق حقوق بشری خود؛

و) اشاره به موضوع نگران‌کننده حبس بی‌پایان زندانیان، از جمله در مورد مریم البلوشی و امینه العبدلی، دو فعال زن که به‌رغم فرا رسیدن زمان آزادی‌شان در ماه نوامبر سال جاری میلادی (۲۰۲۰) همچنان در حبس نگاه داشته شده‌اند؛

ز) اشاره به محبوس نگاه داشته شده در مجموع ۱۴ زندانی سیاسی پس از به اتمام رسیدن زمان محکومیت‌شان و بدون ارائه هرگونه مبانی حقوقی از سوی مقام‌های کشور؛

ح) اشاره به رو به وخامت نهادن شدید سابقه حقوق بشری امارات متحده عربی در سال ۲۰۲۰ و ضرورت اقدام حکومت این کشور در سال جدید میلادی (۲۰۲۱) به پرداختن به قوانین ظالمانه، همچنین پایان دادن به قرار دادن زندانیان در معرض شکنجه و سوءرفتار و آزادی بی‌درنگ زندانیان نگاه داشته شده در حبس‌های بی‌پایان، در صورت تمایل حکومت به انجام پیشرفت‌های واقعی در زمینه حقوق بشر^{۲۹}؛

۳- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور، در روز پنج‌شنبه ۲۷ آذرماه ۱۳۹۹، به نقل از سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در خصوص هشدار در زمینه رو به وخامت نهادن وضعیت سلامتی احمد منصور، فعال زندانی در امارات متحده عربی. نکات مهم این گزارش عبارت است از:

الف) صدور بیانیه مشترک از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر و مرکز حقوق بشر خلیج (فارس)^{۳۰}، در روز چهارشنبه ۲۶ آذرماه، مبنی بر هشدار در زمینه در مخاطره قرار داشتن جدی وضعیت سلامتی احمد منصور فعال حقوق بشر اماراتی، با توجه به حبس وی در سلول انفرادی برای بیش از ۳ سال؛

ب) اشاره به ابتلای احمد منصور، ۵۱ ساله، به فشار خون بالا بر اساس تشخیص پزشک در سال ۲۰۱۸ میلادی، امتناع مقام‌های زندان از قرار دادن داروهای موردنیاز برای درمان این بیماری در اختیار او و در نتیجه قرار گرفتن وی در معرض خطر ابتلا به بیماری‌های قلبی و سکته؛

ج) اشاره به گزارش‌های دریافتی از سوی این دو سازمان حقوق بشری، مبنی بر اقدام مقام‌ها به ناگزیر کردن او به خوابیدن روی زمین، بدون تختخواب و یا تشک و در سلول انفرادی کوچک؛

^{۲۹}گزارش کارزار بین‌المللی برای آزادی در امارات متحده عربی. قابل‌بازرسی در لینک:

<http://icfuae.org.uk/news/uae-launch-its-national-human-rights-plan-amid-serious-human-rights-violations>

^{۳۰} Gulf Centre for Human Rights (GCHR)

د) اشاره به اقدام احمد منصور به مبادرت ورزیدن به دو اعتصاب غذا در سال ۲۰۱۹ میلادی، باهدف بهره‌مندی از حقوق اساسی زندانیان، ازجمله پایان یافتن حبس انفرادی و دسترسی به ملزومات اولیه؛

ه) اشاره به به‌طول انجامیدن اعتصاب دوم وی به مدت حدود ۴۵ روز که موجب کاهش ۱۱ کیلوگرمی وزن او، بروز نگرانی‌هایی در زمینه وضعیت سلامتی وی و افزایش درخواست‌های جهانی جهت آزادی بی‌درنگ و بدون قید و شرط وی شده است؛

و) اشاره به درخواست این دو سازمان حقوق بشری از مقام‌های اماراتی جهت آزادی بی‌درنگ و بدون قید و شرط احمد منصور، پایان دادن به حبس انفرادی او و فراهم آوردن داروهای لازم، لباس‌های زمستانی، روانداز، تشک و تختخواب برای وی؛

ز) اشاره به اقدام مقام‌های اماراتی به دستگیری منصور در ماه مارس سال ۲۰۱۷ میلادی و محکوم کردن او به تحمل ۱۰ سال حبس به جرم توهین به جایگاه و اعتبار امارات متحده عربی و نمادهای آن، تنها به دلیل درخواست صلح‌آمیز وی جهت انجام اصلاحات سیاسی در کشور؛

ح) برشمردن کارشناسان حقوق بشر سازمان ملل، پارلمان اروپا و گروه‌های حقوق بشری، چون سازمان عفو بین‌الملل، به‌عنوان نهادهایی که از حکومت امارات متحده عربی درخواست نمودند تا احمد منصور را آزاد کنند و حبس وی را به‌عنوان نقض حق آزادی

بیان و عقیده محکوم کردند^{۳۱}؛

Organization for Defending Victims
of Violence

۴- صدور بیانیه مشترک از سوی مرکز بین‌المللی برای عدالت و حقوق بشر^{۳۲} و ۸ سازمان بین‌المللی دیگر، ازجمله مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین^{۳۳}، کارزار بین‌المللی برای آزادی در امارات متحده عربی^{۳۴} و فدراسیون بین‌المللی حقوق بشر^{۳۵}،

^{۳۱} گزارش پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور، به نقل از سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.middleeastmonitor.com/20201217-hrw-warns-of-deteriorated-health-of-detained-uae-activist-ahmed-mansoor>

^{۳۲} International Center for Justice and Human Rights (ICJHR)

^{۳۳} Americans for Democracy & Human Rights in Bahrain (ADHRB)

^{۳۴} International Campaign for Freedom in the UAE (ICFUAE)

^{۳۵} International Federation for Human Rights (FIDH),

در روز ۲۰ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص درخواست جهت آزادی دکتر محمد الرُّکِن^{۳۶}، مدافع سرشناس حقوق بشر. موارد مهم گزارش مذکور به شرح زیر است:

الف) اقدام مرکز بین‌المللی برای عدالت و حقوق بشر به همراه ۸ سازمان دیگر، در روز ۱۰ دسامبر (۲۰ آذرماه) مصادف با روز جهانی حقوق بشر، به صدور بیانیه مشترک و درخواست از مقام‌های اماراتی جهت آزاد کردن بی‌درنگ دکتر محمد الرُّکِن، وکیل و مدافع حقوق بشر؛
ب) اشاره به گذشتن ۸ سال از زمان دستگیری دکتر محمد الرُّکِن و محکومیت او توسط دیوان عالی فدرال به تحمل ۱۰ سال حبس، علاوه بر تدابیر محدودکننده اجرایی، در محاکمه‌ای ناعادلانه که وی را از ادامه شغل خود به‌عنوان وکیل نیز منع نمود: این در حالی است که ناپدیدشدگی قهری او و اعمال شکنجه و سوءرفتار علیه وی نیز هرگز مورد تحقیق قرار نگرفته است؛

ج) اشاره به اقدام کارگروه حبس خودسرانه سازمان ملل، در روز ۲۲ نوامبر سال ۲۰۱۳ میلادی، به صدور بیانیه مبنی بر تأیید خودسرانه بودن ماهیت بازداشت دکتر الرُّکِن و ۶۰ متهم دیگر در محاکمه‌ای موسوم به محاکمه «یو.ای.ای ۹۴»^{۳۷}؛

د) اشاره به اقدام دکتر الرُّکِن، وکیل و مدافع سرشناس حقوق بشر و رئیس سابق کانون قضات امارات متحده عربی، به درخواست از مقام‌های این کشور جهت اجرای اقدام‌های سیاسی و اصلاحات قانونی در این کشور، همچنین اقدام وی به حمایت از متوقف ساختن موارد نقض حقوق بشر و ترغیب دولت به پیوستن به کنوانسیون‌ها و توافق‌های بین‌المللی و پروتکل‌های مربوطه در زمینه حمایت از حقوق بشر؛

ه) اشاره به همچنین اقدام وی به فراهم آوردن کمک‌های حقوقی برای قربانیان نقض حقوق بشر در امارات متحده عربی، از جمله دیگر مدافعان حقوق بشر؛

و) اشاره به موفق شدن دکتر الرُّکِن به دریافت جایزه بین‌المللی حقوق بشر لوودیک – تراریو^{۳۸}، در سال ۲۰۱۷ میلادی به دلیل فعالیت‌های شجاعانه حقوق بشری خود؛

³⁶ Mohammed Al-Roken

³⁷ "UAE 94"

³⁸ Ludovic-Trarieux

ز) اشاره به دستگیری دکتر الرکن، در روز ۱۷ ژوئیه سال ۲۰۱۲ میلادی، به عنوان بخشی از سرکوب گسترده گروه موسوم به «گروه یو.ای.ای ۹۴»^{۳۹} و متهم شدن او به توطئه علیه حکومت، پس از درخواست وی جهت اجرای اصلاحات سیاسی در کشور و امضاء طومار اینترنتی در ماه مارس سال ۲۰۱۱ میلادی، در راستای تقاضا جهت ایجاد شورای ملی منتخب، برخوردار از قدرت کامل نظارتی و قانون‌گذاری؛

ح) اشاره به حبس دکتر الرکن در سلول انفرادی در مکانی نامعلوم به مدت ۸ ماه، پس از دستگیری، بدون دسترسی به وکیل و اعضاء خانواده؛

ط) اشاره به ابراز نگرانی این سازمان‌های حقوق بشری در زمینه وضعیت دکتر الرکن و شرایط کنونی حبس او با توجه به شیوع ویروس همه‌گیر کرونا و

ی) اشاره به درخواست این نهادهای حقوق بشری از مقام‌های امارات متحده عربی جهت آزاد کردن بی‌درنگ و بدون قید و شرط این وکیل و مدافع حقوق بشر، همچنین اتخاذ تمامی تدابیر لازم جهت حصول اطمینان از صحت و امنیت جسمی و روانی او و آشکار کردن وضعیت سلامت وی^{۴۰}.

ب) موارد نقض حقوق بشر از سوی عربستان سعودی و امارات متحده عربی در سایر

کشورهای منطقه سازمان دفاع از قربانیان خشونت

*ائتلاف به رهبری عربستان در یمن
Organization for Defending Victims
of Violence

۱- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری سازمان ملل، در روز جمعه ۱۲ دی ماه ۱۳۹۹، در خصوص به شمار آوردن حمله مهلک به فرودگاه عدن به عنوان مصداق از «جنایت جنگی» از سوی فرستاده ویژه سازمان ملل. موارد مهم این گزارش عبارت‌اند از:

³⁹ 'UAE94 Group'

^{۴۰} «بیانیه مشترک از سوی مرکز بین‌المللی برای عدالت و حقوق بشر و ۸ سازمان بین‌المللی دیگر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.adhrb.org/2020/12/joint-statement-icjhr-and-8-international-organisations-call-for-the-release-of-prominent-human-rights-defender-dr-mohammed-al-roken>

الف) اظهارات مارتین گریفیتس، فرستاده ویژه سازمان ملل در امور یمن، مبنی بر محکوم کردن «حمله انزجارآمیز» انجام شده علیه دولت جدید یمن به هنگام ورود به فرودگاه عدن، در روز چهارشنبه ۱۱ دی ماه، آخرین روز از سال ۲۰۲۰ میلادی، که بر تداوم خشونت در میان مردم جنگ‌زده یمن دامن می‌زند؛

ب) به شمار آوردن هدف‌گیری شهروندان و زیرساخت‌های غیرنظامی، به‌عنوان نقض جدی حقوق بین‌المللی بشردوستانه و تجاوزی در این ابعاد، به‌عنوان مصداقی از جنایت جنگی؛

ج) تأکید بر محکوم کردن صریح این حمله بزدلانه علیه کابینه یمن، منجر به کشته و مجروح شدن شماری از شهروندان غیرنظامی، از جمله امدادگران، از سوی فرستاده ویژه سازمان ملل در تماس تلفنی با احمد بن مبارک، وزیر خارجه کشور و

د) اشاره به ابراز همدردی صادقانه مارتین گریفیتس با خانواده‌های عزادار و ابراز امیدواری برای بهبود سریع مجروحان این حادثه، ضمن تأکید بر تداوم حمایت از عبد ربه منصور هادی و دولت وی^{۴۱}؛

۲- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور، در روز شنبه ۲۲ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص کابوس زندگی برای ۱۲ میلیون کودک یمنی از نگاه رئیس یونیسف. نکات مهم این گزارش عبارت است از:

الف) اظهارات هنریته تا فوره^{۴۲}، مدیر اجرایی یونیسف، در روز پنج‌شنبه ۲۰ آذرماه، در رویدادی مجازی تحت عنوان «ممانعت از وقوع فحطی در یمن: اقدامات احتمالی برای سال جاری و سال آتی میلادی»، مبنی بر به شمار آوردن یمن به‌عنوان خطرناک‌ترین مکان روی زمین برای کودکان و قرار داشتن آن در آستانه سقوط کامل؛

ب) اشاره به نیاز بیش از ۸۰ درصد از مردم این کشور به امدادرسانی‌ها و حمایت‌های اضطراری، از جمله ۱۲ میلیون کودک که زندگی‌شان به کابوسی در بیداری تبدیل شده است؛

^{۴۱}گزارش پایگاه خبری سازمان ملل. قابل‌بازایی در لینک:

<https://news.un.org/en/story/2021/01/1081242>

^{۴۲}Henrietta Fore

ج) اشاره به مرگ یک کودک در هر ۱۰ دقیقه بر اثر بیماری‌های قابل پیشگیری، بازماندن دو میلیون کودک از تحصیل و کشته و مجروح شدن و یا به خدمت گرفته شدن هزاران کودک از سال ۲۰۱۵ میلادی: گفتنی است که بر اساس گزارش‌های دریافتی تنها در هفته گذشته ۱۱ کودک، از جمله یک نوزاد یک ماهه، کشته شده‌اند؛

د) اشاره به تداوم منازعات در بیشتر مناطق کشور، نابسامانی وضعیت اقتصادی و قرار داشتن نظام‌ها و زیرساخت‌های حمایتی - از بیمارستان‌ها و مدارس تا شبکه‌های آبرسانی و بهداشتی - در آستانه سقوط، در میانه شیوع ویروس کرونا در سراسر کشور: این در حالی است که گروه‌های امداد رسان برای دسترسی به میلیون‌ها تن از مردم نیازمند این کشور، با موانع نظامی و اداری مواجه هستند؛

ه) اشاره به مواجه شدن کشور در حال حاضر و به‌رغم هشدارهای مکرر، با بحران غذایی، با توجه به ابتلای ۲,۱ میلیون کودک به سوء تغذیه حاد و تقریباً ۳۵۸ هزار نفر به سوء تغذیه شدید: این در حالی است که به اعتقاد این مقام سازمان ملل برخی از کودکان پیشاپیش در شرایط قحطی قرار دارند؛

و) تأکید بر ضرورت به شمار نیوردن این ارقام به‌عنوان تنها اعداد روی صفحه، بلکه به‌مثابه میلیون‌ها فاجعه فردی و آینده فنا شده، در حالی که میلیون‌ها تن از والدین یمنی ناگزیر به انتخاب میان تهیه غذا یا مراقبت‌های پزشکی برای فرزندان خود هستند؛

ز) اشاره به به‌خاطر سپرده شدن سال ۲۰۲۰ میلادی نه‌تنها به‌عنوان سال شیوع بیماری کووید - ۱۹، بلکه به‌عنوان سالی که جهان بار دیگر کودکان یمن را از خود ناامید کرد، ضمن تأکید بر ضرورت عدم تکرار اشتباه این سال در سال ۲۰۲۱^{۴۳}؛

^{۴۳} گزارش پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور. قابل بازیابی در لینک:

۳- انتشار گزارش از سوی پایگاه خیری سازمان ملل، در روز جمعه ۲۱ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص هشدار نهادهای امدادرسانی سازمان ملل در زمینه وخامت وضعیت ناامنی غذایی در یمن. نکات مهم این گزارش عبارت است از:

(الف) اشاره به اظهارات تامسون فیری^{۴۴}، سخنگوی برنامه جهانی غذای سازمان ملل، مبنی بر در خطر مرگ قرار داشتن جان ۳۶۰ هزار تن از میان دو میلیون کودک نیازمند درمان برای سوءتغذیه حاد، در صورت عدم دریافت مراقبت‌های پزشکی لازم؛

(ب) اشاره به از دست رفتن زمان و ناتوانی حدود ۱۶ میلیون تن از مردم یمن در زمینه فراهم آوردن مواد غذایی برای خانواده خود که نمایانگر فاجعه‌ای عظیم و نیازمند اقدام جهانی در این زمینه است؛

(ج) اشاره به نیاز حدود یک میلیون نفر به درمان برای سوءتغذیه حاد و منجر شدن تداوم منازعات و نابسامانی اقتصادی در طول چند سال گذشته به قرار گرفتن کشور در آستانه سقوط؛

(د) اشاره به نیاز ۲۳,۴ میلیون تن از جمعیت ۳۰,۵ میلیونی این کشور به نوعی از کمک‌های بشردوستانه؛

(ه) هشدار باربار بلوچ^{۴۵}، سخنگوی کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل، در خصوص قرار داشتن قحطی در انتظار صدها هزار تن از بی‌جاشدگان داخلی یمن، با توجه به قرار گرفتن آن‌ها در معرض خشونت‌های بی‌پایان و شیوع بیماری کووید - ۱۹ که از حمایت آن‌ها از خود ممانعت به عمل آورده است؛

(و) اشاره به منجر شدن تورم اقتصادی گسترده و فرصت‌های ناچیز معیشتی به عدم توانایی خانواده‌ها جهت فراهم آوردن غذا برای اعضاء خانواده خود و ناگزیر شدن بسیاری از خانواده‌های بی‌جاشده به فروش اموال، بازداشتن کودکان از تحصیل و فرستادن آن‌ها به سر کار، تکدی‌گری در خیابان‌ها و یا خوردن تنها یک وعده غذایی در روز؛

⁴⁴ Tomson Phiri

⁴⁵ Babar Baloch

ز) اشاره به ناگزیر شدن خانواده‌های یمنی به خوردن تنها یک کاسه برنج، یک فنجان چای با یک تکه نان و متوسل شدن چهار خانواده از هر پنج خانواده بی‌جاشده به روش‌های محدود کردن وعده‌ها و مقدار مواد غذایی خود؛

ح) اشاره به ناگزیر شدن والدین بی‌جاشده به انتخاب میان دو گزینه دشوار فراهم آوردن غذا برای اعضای خانواده خود و یا حمایت از آن‌ها در قبال بیماری‌های مسری، چون وبا و ویروس کرونا؛

ط) اشاره به وجود بزرگ‌ترین خطر وقوع قحطی در مناطق مورد منازعه که محل سکونت نیمی از جمعیت ۴ میلیون بی‌جاشده یمنی است؛

ی) گفتنی است که مناطقی که بیشترین ناامنی شدید غذایی را تجربه می‌کنند، شامل استان های مأرب، البیضاء، ابیان، تعز، حضرموت و الجوف می‌شود^{۴۶}؛

۴- انتشار گزارش از سوی روزنامه ایندپندنت، در روز چهارشنبه ۱۹ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص کشته یا مجروح شدن ۴ غیرنظامی در روز، از زمان امضای توافق صلح میان طرف‌های درگیر در جنگ یمن. محورهای مهم این گزارش به‌صورت خلاصه به شرح زیر است:

الف) صدور بیانیه از سوی سازمان آکسفام (سازمان بین‌المللی امدادرسانی در زمینه فقر، گرسنگی و بی‌عدالتی)، مبنی بر کشته یا مجروح شدن ۴ شهروند غیرنظامی یمنی در روز در دو منطقه از بیشترین مناطق مورد حمله قرار گرفته در این کشور، از زمان امضاء پیمان صلح در دو سال پیش (توافق صلح استکهلم^{۴۷})، ضمن هشدار دادن در زمینه افزایش خشونت در سراسر کشور؛

ب) اشاره به کشته شدن ۵۹۲ تن و مجروح شدن ۲۱۳۶ نفر از شهروندان غیرنظامی (به‌طور متوسط ۴ نفر در روز) در دو منطقه شهر بندری حدیده و استان مرکزی تعز، بر

^{۴۶}گزارش پایگاه خبری سازمان ملل. قابل‌بازرسی در لینک:

<https://news.un.org/en/story/2020/12/1079832>

^{۴۷}بر اساس این توافق که در ۱۳ دسامبر سال ۲۰۱۸ میلادی انجام پذیرفت، طرفین منازعه موظف به متوقف ساختن خشونت‌ها در شهر بندری حدیده و پرداختن به بحران بشری فزاینده در استان مرکزی تعز شدند.

اساس داده‌های گردآوری شده از سوی پروژه نظارت بر تأثیر منازعه بر غیرنظامیان که از سوی سازمان آکسفام مورد تحلیل قرار گرفته است؛

ج) اشاره به درخواست این سازمان بین‌المللی از جامعه بین‌المللی جهت مداخله و متوقف ساختن فروش سلاح به طرفین درگیری: این در حالی است که بر اساس آمارهای کارزار مقابله با تجارت تسلیحاتی، بریتانیا به‌رغم کمک یک میلیارد پوندی به یمن، مجوز فروش سلاح به ارزش ۶,۵ میلیارد پوند برای کشورهای را صادر کرده است که به بمباران این کشور می‌پردازند؛

د) اشاره به اظهارات هانا کوپر^{۴۸}، مشاور سیاست و حمایت بشردوستانه در سازمان آکسفام، مبنی بر کشته و مجروح شدن روزانه شهروندان غیرنظامی یمنی در این منازعه بی‌منطق و درعین‌حال مواجهه آن‌ها با گرسنگی و بیماری در بزرگ‌ترین بحران بشری جهان، ضمن تأکید بر ضرورت اقدام جامعه بین‌المللی، از جمله بریتانیا به توقف برافروختن آتش این منازعه با فروش سلاح جهت استفاده در جنگ و در عوض تلاش برای ترغیب طرفین به منظور توافق بر سر آتش‌بس سراسری؛

ه) اشاره به منجر شدن افزایش تنش‌ها در حدیده و تعز به ناگزیر شدن شهروندان این مناطق به گریز از خانه و کاشانه خود و پناه آوردن به اردوگاه‌های نامناسب و غیربهداشتی بی‌جاشدگان، به‌رغم سرمای هوا در زمستان و شیوع بیماری کووید - ۱۹^{۴۹}.

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims
of Violence

⁴⁸ Hannah Cooper

⁴⁹ گزارش روزنامه ایندپندنت. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.independent.co.uk/news/world/middle-east/yemen-war-civilians-death-toll-latest-b1768713.html>